

Temat 9

Dystrybucje, wiadomości wstępne (II)

9.1 Splot dystrybucji z przestrzeni D'_0

Definicja

Niech $T_1 = D^{k_1}h_1$, $T_2 = D^{k_2}h_2 \in D'_0$. Wówczas określamy splot

$$T_1 * T_2 = D^{k_1+k_2} [h_1 * h_2]$$

Powyższa definicja jest poprawna, ponieważ splot funkcji ciągłych prawostronnych h_1 i h_2 jest funkcją ciągłą prawostronną posiadającą transformatę Laplace'a (tw. Borela), zatem $T_1 * T_2 \in D'_0$. W przypadku, gdy T_1 i T_2 są generowane przez funkcje lokalnie całkowalne f_1 i f_2 , to powyższa definicja jest równoważna definicji klasycznej.

Istotnie, w tym przypadku niech $h_1 = f_1 * 1$, $h_2 = f_2 * 1$, tzn. $T_1 = Dh_1$, $T_2 = Dh_2$. Wtedy zgodnie z powyższą definicją

$$T_1 * T_2 = D^2 [f_1 * 1 * f_2 * 1] = D^2 [(f_1 * f_2 * 1) * 1] = D [(f_1 * f_2) * 1] = f_1 * f_2.$$

Twierdzenie (Borela dla dystrybucji)

Niech $T_1, T_2 \in D'_0$ mają transformaty Laplace'a równe odpowiednio $F_1(s)$, $F_2(s)$. Wówczas

$$L \{T_1 * T_2\} (s) = F_1(s) F_2(s)$$

Dla dowodu niech $T_1 = D^{k_1}h_1$, $T_2 = D^{k_2}h_2$. Wtedy

$$\begin{aligned} L \{T_1 * T_2\} (s) &= L \{D^{k_1+k_2} [h_1 * h_2]\} (s) = s^{k_1+k_2} L \{h_1 * h_2\} \stackrel{\text{tw. Borela}}{=} s^{k_1+k_2} H_1(s) H_2(s) = \\ &= \underbrace{s^{k_1} H_1(s)}_{F_1(s)} \underbrace{s^{k_2} H_2(s)}_{F_2(s)} = F_1(s) F_2(s) \end{aligned}$$

■

9.1.1 Własności spłotu dystrybucji

Omówimy teraz najważniejsze własności spłotu dystrybucji, związane z różniczkowaniem i dystrybucją δ Diraca.

W ł a s n o ś ć 1 (*splot z dystrybucją δ*)

Ponieważ $\delta = D^2[1 * 1]$, zatem dla dowolnej dystrybucji $T \in D'_0$ zachodzi

$$T * \delta = D^{k+2}[h * 1 * 1] = D^{k+1}[h * 1] = D[h] = T \quad (9.1)$$

co oznacza, że δ jest jedyneką algebry dystrybucji. ■

W ł a s n o ś ć 2 (*splot z dystrybucją $\delta^{(n)}$*)

Podobnie jak w poprzednim przypadku zapisujemy $\delta^{(n)} = D^{n+2}[1 * 1]$, więc

$$T * \delta^{(n)} = D^{k+n+2}[h * 1 * 1] = D^n D^k h = D^n T, \quad (9.2)$$

zatem splot z dystrybucją $\delta^{(n)}$ jest różniczkowaniem. Pozwala to zapisać równanie różniczkowe w przestrzeni dystrybucji

$$c_n D^n y + c_{n-1} D^{n-1} y + \dots + c_1 D y + c_0 y = f \quad (9.3)$$

w równoważnej postaci spłotowej

$$(c_n \delta^{(n)} + c_{n-1} \delta^{(n-1)} + \dots + c_1 \delta' + c_0 \delta) * y = f. \quad (9.4)$$

W ł a s n o ś ć 3 (*różniczkowanie dystrybucyjne spłotu*)

Jeżeli $T_1, T_2 \in D'_0$, to wykorzystując własność 2 możemy napisać

$$D^m (T_1 * T_2) = T_1 * T_2 * \delta^{(m)} = \underbrace{(T_1 * \delta^{(m)})}_{D^m T_1} * T_2 = T_1 * \underbrace{(T_2 * \delta^{(m)})}_{D^m T_2}$$

co oznacza, że

$$D^m (T_1 * T_2) = (D^m T_1) * T_2 = T_1 * (D^m T_2). \quad (9.5)$$

W ł a s n o ś ć 4 (*własność rozwiązania podstawowego*)

Jeżeli y_δ jest taką dystrybucją, że $L[y_\delta] = \delta$, gdzie L jest operatorem różniczkowym określonym wzorem

$$L[y] = c_n D^n y + c_{n-1} D^{n-1} y + \dots + c_1 D y + c_0 y,$$

to na mocy wzorów (9.5) i (9.1) możemy napisać, że

$$L[y_\delta * f] = L[y_\delta] * f = \delta * f = f. \quad (9.6)$$

Dystrybucję y_δ taką, że $L[y_\delta] = \delta$ nazywamy *rozwiązaniem podstawowym* równania $L[y] = f$. ■

9.2 Przestrzeń dystrybucji temperowanych

Definicja

Przestrzenią *funkcji szybko malejących* nazywamy zbiór funkcji klasy C^∞ spełniających dla $|t| \rightarrow \infty$, dowolnych n, k naturalnych, nierówności

$$|t^n \varphi^{(k)}| \leq c_{n,k} \quad (9.7)$$

dla pewnych stałych $c_{n,k}$ (zależnych tylko od n i k). Przestrzeń funkcji szybko malejących oznaczamy symbolem Φ .

Powyższy warunek oznacza, że dowolna pochodna funkcji φ dąży do zera w nieskończoności szybciej niż dowolna potęga $\frac{1}{|t|}$.

Uwaga

Zachodzi oczywista inkluzja $D \subset \Phi$, bowiem każda funkcja o nośniku zwartym jest szybko malejąca. Co więcej, rozważając przykład funkcji $\varphi(t) = e^{-t^2} \in \Phi$ łatwo zauważyć, że $\varphi \notin D$, zatem $D \subsetneq \Phi$. ■

Definicja

Mówimy, że ciąg funkcji $\varphi_n \in \Phi$ zbiega do $\varphi \in \Phi \Leftrightarrow \forall m, k \in \mathbb{N} \Rightarrow t^m \varphi_n^{(k)} \rightrightarrows t^m \varphi^{(k)}$ (zb. jednostajna)

Definicja

Dystrybucją wolnorosnącą (temperowaną) nazywamy funkcjonal liniowy i ciągły na przestrzeni Φ . Zbiór dystrybucji wolnorosnących oznaczamy Φ' .

Uwaga

Oczywiście jeżeli $f \in \Phi'$, to $f \in D'$, zatem $\Phi' \subset D'$. Rozważając przykład dystrybucji określonej wzorem

$$f = \sum_{n=1}^{+\infty} e^{n^2} \delta(t-n) \quad \text{tzn} \quad \langle f | \varphi \rangle = \sum_{n=1}^{+\infty} e^{n^2} \varphi(n) \quad (9.8)$$

widać, że jest ona poprawnie zdefiniowana dla $\varphi \in D$ (odpowiednia suma jest skończona, bowiem nośnik φ jest zwarty), natomiast nie jest określona np. dla $\varphi(t) = e^{-t^2} \in \Phi$ (otrzymujemy nieskończony szereg rozbieżny $\sum 1$). W takim razie $\Phi' \subsetneq D'$. ■

Przyjęcie powyższej definicji dystrybucji temperowanej jest uzasadnione tym, że w przypadku funkcji klasycznych (dystrybucji regularnych) dla uzyskania zbieżności całki postaci

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f(t) \varphi(t) dt,$$

gdzie $\varphi \in \Phi$ należy np. założyć, że dla pewnego N zachodzi warunek $\lim_{|t| \rightarrow \infty} |t|^{-N} f(t) = 0$. Funkcje takie nazywamy *wolnorosnącymi*. Każda wolnorosnąca funkcja wyznacza dystrybucję wolnorosnącą.

9.2.1 Transformata Fouriera dystrybucji temperowanych

W teorii przekształcenia Fouriera dowodzi się następującego twierdzenia.

T w i e r d z e n i e (równość Parsewala)

Niech g_1, g_2 będą bezwzględnie całkowalne na R . Niech $G_1 = \mathfrak{F}g_1, G_2 = \mathfrak{F}g_2$. Wówczas zachodzi równość

$$\int_{-\infty}^{+\infty} g_1(u) G_2(u) du = \int_{-\infty}^{+\infty} G_1(\omega) g_2(\omega) d\omega \quad (9.9)$$

Przekształcając lewą stronę wzoru (9.9) otrzymujemy

$$\begin{aligned} \int_{-\infty}^{+\infty} g_1(u) G_2(u) du &= \int_{-\infty}^{+\infty} g_1(u) du \int_{-\infty}^{+\infty} g_2(\omega) e^{-iu\omega} d\omega = \int_{-\infty}^{+\infty} d\omega \int_{-\infty}^{+\infty} g_1(u) g_2(\omega) e^{-iu\omega} du = \\ &= \int_{-\infty}^{+\infty} g_2(\omega) \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-iu\omega} g_1(u) du = \int_{-\infty}^{+\infty} G_1(\omega) g_2(\omega) d\omega \end{aligned}$$

co kończy dowód. ■

Opierając się na powyższym twierdzeniu obowiązującym dla funkcji klasycznych (dystrybucji regularnych) wprowadzamy definicję transformaty Fouriera dystrybucji temperowanych.

D e f i n i c j a

Dla $f \in \Phi'$ określamy

$$\langle \mathfrak{F}f | \varphi \rangle = \langle f | \mathfrak{F}\varphi \rangle \quad (9.10)$$

dla $\varphi \in \Phi$.

Następujące dwa twierdzenia uzasadniają poprawność przyjętej definicji.

T w i e r d z e n i e

Jeśli $\varphi \in \Phi$, to $F = \mathfrak{F}\varphi \in \Phi$. Ponadto $\mathfrak{F} : \Phi \rightarrow \Phi$ jest ciągła.

Dla dowodu zauważmy, że jeśli $\varphi \in \Phi$, to φ jest całkowalna na R , zatem $F = \mathfrak{F}\varphi$ istnieje. Ze wzorów na transformatę Fouriera funkcji całkowalnych wynika, że o ile $t^k \varphi(t)$ jest całkowalna (a tak jest dla funkcji $\varphi \in \Phi$), to istnieje pochodna $F^{(k)}$ i zachodzi

$$F^{(k)}(\omega) = \int_{-\infty}^{+\infty} (-it)^k e^{-i\omega t} \varphi(t) dt$$

Łatwo zauważyć, że stosując m -krotnie wzór na całkowanie przez części otrzymujemy

$$|(i\omega)^m F^{(k)}(\omega)| = \left| \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-i\omega t} \frac{d^m}{dt^m} [(-it)^k \varphi(t)] dt \right| \leq \int_{-\infty}^{+\infty} \left| \frac{d^m}{dt^m} [(-it)^k \varphi(t)] \right| dt \leq Const$$

Istnienie stałej $Const$ wynika z definicji przestrzeni Φ , której elementem jest φ . Oznacza to, że $F = \mathfrak{S}\varphi$ jest także funkcją szybko malejącą. Ciągłość \mathfrak{S} jako odwzorowania liniowego wynika z ciągłości w zerze. ■

T w i e r d z e n i e

Jeśli $f \in \Phi'$, to jej transformata Fouriera $\mathfrak{S}f \in \Phi'$.

Wystarczy wykazać, że $\mathfrak{S}f$ jest liniowa i ciągła. Liniowość jest oczywista - wynika wprost z przyjętej definicji. Ciągłość wynika z ciągłości transformaty Fouriera dla funkcji szybko malejących i ciągłości f , ponieważ o ile $\varphi_n \rightarrow 0$ w Φ , to

$$\langle \mathfrak{S}f | \varphi_n \rangle = \langle f | \mathfrak{S}\varphi_n \rangle \rightarrow \langle f | 0 \rangle = 0$$

co kończy dowód. ■

9.2.2 Najważniejsze własności i przykłady transformat Fouriera

Niech $F = \mathfrak{S}f$ dla $f \in \Phi'$. Wówczas można sformułować następujące własności - analogiczne do wzorów z teorii klasycznej.

$$1. \mathfrak{S} \left[(-it)^k f(t) \right] = F^{(k)}(\omega).$$

Istotnie, korzystając z definicji transformaty i definicji mnożenia dystrybucji przez funkcje gładkie otrzymujemy dla $k = 1$ (a potem dalej stosujemy indukcję)

$$\begin{aligned} \langle F' | \varphi \rangle &= \langle F | -\varphi' \rangle = \langle f | -\mathfrak{S}\varphi' \rangle = \left\langle f \left| - \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-i\omega t} \varphi'(\omega) d\omega \right. \right\rangle = (\text{całk. przez części}) \\ &= \left\langle f \left| -it \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-i\omega t} \varphi(\omega) d\omega \right. \right\rangle = \langle -it f(t) | \mathfrak{S}\varphi \rangle = \langle \mathfrak{S}[-it f(t)] | \varphi \rangle \end{aligned}$$

zatem $\mathfrak{S}[-it f(t)] = F'$.

$$2. \mathfrak{S}[D^k f] = (i\omega)^k F(\omega) - \text{dowód podobnie jak w poprzednim przypadku.}$$

$$\begin{aligned} \langle \mathfrak{S}D^k f | \varphi \rangle &= \langle D^k f | \mathfrak{S}\varphi \rangle = (-1)^k \left\langle f \left| \frac{d^k}{d\omega^k} \mathfrak{S}\varphi \right. \right\rangle = (-1)^k \left\langle f | \mathfrak{S} \left[(-it)^k \varphi(t) \right] \right\rangle = \\ &= \left\langle \mathfrak{S}f | (it)^k \varphi(t) \right\rangle = \left\langle (it)^k F(t) | \varphi(t) \right\rangle. \end{aligned}$$

$$3. \mathfrak{S}[f(t - \tau)](\omega) = e^{-i\omega\tau} F(\omega) - \text{analogicznie z definicji operatora przesunięcia } \tau_b.$$

$$4. \text{ Niech } f = \delta^{(k)}(t - \tau). \text{ Wówczas}$$

$$\begin{aligned} \langle \mathfrak{S}\delta^{(k)}(t - \tau) | \varphi \rangle &= \langle \delta^{(k)}(t - \tau) | \mathfrak{S}\varphi \rangle = (-1)^k (\mathfrak{S}\varphi)^{(k)}(\tau) = \\ &= (-1)^k \mathfrak{S} \left[(-it)^k \varphi(t) \right](\tau) = \\ &= \int_{-\infty}^{+\infty} (it)^k e^{-it\tau} \varphi(t) dt = \left\langle (it)^k e^{-it\tau} | \varphi(t) \right\rangle, \text{ zatem} \\ \mathfrak{S}\delta^{(k)}(t - \tau) &= (it)^k e^{-it\tau}. \end{aligned}$$

Wynika stąd, że w szczególności

$$\mathfrak{S}\delta = 1, \quad \mathfrak{S}\delta(t - \tau) = e^{-i\omega\tau}, \quad \mathfrak{S}\delta^{(k)} = (it)^k.$$

5. Jeśli $f(t) = 1$, to $\mathfrak{S}[1] = 2\pi\delta$, ponieważ

$$\langle \mathfrak{S}[1] | \varphi \rangle = \langle 1 | \mathfrak{S}\varphi \rangle = \int_{-\infty}^{+\infty} d\omega \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-i\omega t} \varphi(t) dt = 2\pi\varphi(0) = \langle 2\pi\delta | \varphi \rangle.$$

6. $\mathfrak{S}[e^{-it\tau}] = 2\pi\delta(\omega + \tau)$ - dowód analogiczny jak w przypadku poprzednim gdyż

$$\begin{aligned} \langle \mathfrak{S}[e^{-it\tau}] | \varphi \rangle &= \langle e^{-it\tau} | \mathfrak{S}\varphi \rangle = \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-it\tau} dt \underbrace{\int_{-\infty}^{+\infty} e^{-it\omega} \varphi(\omega) d\omega}_{\mathfrak{S}[\varphi](t)} = 2\pi\varphi(-\tau) = \\ &= \langle 2\pi\delta(\omega + \tau) | \varphi \rangle. \end{aligned}$$

7. $\mathfrak{S}[(it)^k] = (-1)^k 2\pi\delta^{(k)} \implies \mathfrak{S}[t^k] = 2\pi(i)^k \delta^{(k)}$ - analogicznie.

8. $\mathfrak{S}[(it)^k e^{-it\tau}] = (-1)^k 2\pi\delta^{(k)}(\omega + \tau)$ - j. w.

9. $\mathfrak{S}[a_n t^n + a_{n-1} t^{n-1} + \dots + a_1 t + a_0] = 2\pi[a_n i^n \delta^{(n)} + a_{n-1} i^{n-1} \delta^{(n-1)} + \dots + a_0 \delta]$.

10. Lemat

Zachodzi tożsamość

$$\sum_{n=-\infty}^{+\infty} e^{-in\lambda} = 2\pi \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \delta(\lambda - 2n\pi). \quad (9.11)$$

Dowód

Niech $\varphi \in \Phi$. Wówczas

$$\begin{aligned} \left\langle \sum_{n=-\infty}^{+\infty} e^{-in\lambda} | \varphi(\lambda) \right\rangle &= \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-in\lambda} \varphi(\lambda) d\lambda = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} \int_{(2k-1)\pi}^{(2k+1)\pi} e^{-in\lambda} \varphi(\lambda) d\lambda = \\ &= \left| \begin{array}{l} \lambda - 2k\pi = r \\ d\lambda = dr \end{array} \right| = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} \int_{-\pi}^{+\pi} e^{-in(r+2k\pi)} \varphi(r+2k\pi) dr = \\ &= |\text{niech } \varphi_k(r) = \varphi(r+2k\pi)| = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} e^{-in2k\pi} \int_{-\pi}^{+\pi} e^{-inr} \varphi_k(r) dr = \\ &= \sum_{k=-\infty}^{+\infty} 2\pi \sum_{n=-\infty}^{+\infty} e^{in(-2k\pi)} c_n(\varphi_k), \end{aligned}$$

gdzie $c_n(\varphi_k) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{+\pi} e^{-inr} \varphi_k(r) dr$ są współczynnikami Fouriera funkcji φ_k . Wyrażenie $\sum_{n=-\infty}^{+\infty} e^{in(-2k\pi)} c_n$ jest wartością sumy szeregu Fouriera tej funkcji w punkcie $r_k = -2k\pi$, a zatem z okresowości

tej sumy mamy

$$\sum_{n=-\infty}^{+\infty} e^{in(-2k\pi)} c_n(\varphi_k) = \varphi_k(-2k\pi) = \varphi_k(0) = \varphi(2k\pi).$$

Wynika stąd, że

$$\sum_{k=-\infty}^{+\infty} 2\pi \sum_{n=-\infty}^{+\infty} e^{in(-2k\pi)} c_n(\varphi_k) = 2\pi \sum_{k=-\infty}^{+\infty} \varphi(2k\pi) = \left\langle 2\pi \sum_{k=-\infty}^{+\infty} \delta(\lambda - 2k\pi) | \varphi \right\rangle$$

co kończy dowód. ■

11. (Wzór sumacyjny Poissona)

Niech $\varphi \in \Phi$, $F = \mathfrak{S}\varphi$. Wówczas zachodzi

$$\begin{aligned} \sum_{n=-\infty}^{+\infty} F(n) &= \left\langle \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \delta(\lambda - n) | \mathfrak{S}\varphi \right\rangle = \left\langle \mathfrak{S} \left[\sum_{n=-\infty}^{+\infty} \delta(\lambda - n) \right] | \varphi \right\rangle = \\ &= \left\langle \sum_{n=-\infty}^{+\infty} e^{-in\lambda} | \varphi \right\rangle \stackrel{\text{(z lematu)}}{=} 2\pi \left\langle \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \delta(\lambda - 2n\pi) | \varphi \right\rangle = \\ &= 2\pi \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \varphi(2n\pi). \end{aligned}$$

Udowodniony został zatem wzór

$$\sum_{n=-\infty}^{+\infty} F(n) = 2\pi \sum_{n=-\infty}^{+\infty} \varphi(2n\pi). \quad (9.12)$$

12. (Tożsamość Jacobiego)

Niech $\varphi(x) = e^{-tx^2}$ dla $t > 0$. Wtedy $F(x) = (\mathfrak{S}\varphi)(x) = \sqrt{\frac{\pi}{t}} e^{-\frac{x^2}{4t}}$. Stosując wzór sumacyjny Poissona otrzymujemy

$$\sqrt{\frac{\pi}{t}} \sum_{n=-\infty}^{+\infty} e^{-\frac{n^2}{4t}} = 2\pi \sum_{n=-\infty}^{+\infty} e^{-4t\pi^2 n^2}.$$

Podstawiając $t = \frac{\tau}{4\pi^2}$ dostajemy inną postać tej tożsamości

$$\sqrt{\frac{\pi}{\tau}} \sum_{n=-\infty}^{+\infty} e^{-\frac{\pi^2 n^2}{\tau}} = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} e^{-\tau n^2}. \quad (9.13)$$

9.3 Zadania

1. Udowodnić, że $[t \cdot 1_+(t)] * [e^t \cdot 1_+(t)] = (e^t - t - 1) \cdot 1_+(t)$.
2. Udowodnić, że $[1_+(t) \cdot \sin t] * [1_+(t) \cdot \cos t] = \frac{1}{2} 1_+(t) \cdot t \sin t$.
3. Wyznaczyć transformatę Fouriera funkcji $f(t) = 1_+(t-a) - 1_+(t-b)$ dla $a < b$.
4. Wyznaczyć transformatę Fouriera funkcji $f(t) = e^{-a|t|}$ dla $a > 0$.

5. Wyznaczyć transformatę Fouriera funkcji $f(t) = t^k e^{-at} \mathbf{1}_+(t)$.
6. Wyznaczyć transformatę Fouriera funkcji $f(t) = \frac{1}{a^2+t^2}$ dla $a \in \mathbb{R}$.
7. Wyznaczyć transformatę Fouriera funkcji $f(t) = e^{-at^2}$.